

som jeg hidtil saa ofte har stemt sammen med, om at erindre, at det Vaaben, hvorved de overvandt Modstanden paa Valgdagen, det, hvorved de især stode godt her i Landet, væsentlig var det, at de traadte frem med Fordringen paa Moderation og kunde bekynde deres Modstandere for det Modfatte; hvor det blev troet, at Modstanderne vare immoderate, ikke vare forsonlige, der vendte Stemningen sig fra dem; ved enhver Sag, der laa for, og ved ethvert Spørgsmaal, der blev behandlet, var dette Grunden til, at Valgene fik et for høire Side af denne Sal, om jeg saa maa sige, nogenlunde tilfredsstillende Udfald. Det var netop dette Vaaben, som de da brugte, hvorved de væsentlig gjorde Fremskridt, dette nemlig, at det var dem, der kunde sige, at de vare de Moderate, de Villige til Smødekommen, de Andre derimod ikke. Jeg vil haabe, at der atter denne Gang maa vises Smødekommen fra begge Sider, thi jeg kan ikke fragaa, at, naar man tager Ringen ganske rolig og uden al for megen juridisk Skarpsindighed, tror jeg, at der er en god Mulighed for og Velighed til at blive enige; men dersom det paa Grund af Enkeltes eller en enkelt Sides altfor stærke Fastholden ved deres egne Meninger, deres eget Standpunkt og deres egne store Fordringer, skulde vise sig, at Sagen faldt bort, ja, mine Herrer, da vil Ansøret komme til at hvile paa den Side, og den Kraft, som De have haant ved Deres Maadehold, vil da vende sig imod Dem. Dersom kan jeg ikke Andet end paa det Indstændigste opfordre til at give denne Adresse saamange Stemmer som muligt, saa at den kan blive vedtagen i den Form, hvori den nu foreligger fra de ærede Rigsdagsmænd for Hifted Amts 4de Valgkreds og Frederiksberg Amts 2den Valgkreds (Schjønning og L. Larsen.)

J. Mee: Grunden til, at jeg har tilladt mig at begjære Ordet, er egentlig kun for at udtale mig om et enkelt Punkt i det foreliggende Adresseforslag. Jeg har altid beklaget, naar jeg har hørt Mænd, som ikke have noget egentligt Kjenndskab til Forhandlingerne her i Rigsdagen og de Resultater, som de føre til, udtale, at der kun udrettes faare Lidet her, og jeg har i Almindelighed, naar saadanne Udtalelser ere fremkomne, hvilket navnlig er fset kort efter en Samling, henvisst til de Love, som ere blevne vedtagne. Hvis imidlertid det nærværende Forslag skulde blive vedtaget, saa vil det være selve Folkethinget, der vil komme til at udtale en efter min Mening altfor skarp Dom over Rigsdagens Virksomhed i tidligere Samlinger. Det hedder i det foreliggende Forslag, at det navnlig i sidste Samling har vist sig, at Udbyttet stod i et sørgeligt Misforhold til den derpaa anvendte Tid og Møje og til den fra alle Sider erkjendte Trang til en Omordning af vigtige Samfundsansliggender. Rigtigheden af denne Paastand kan jeg ikke erkjende. Det forekommer mig,

at der i sidste Samling er bleven vedtaget ikke saa temmelig vigtige Love, og det vilde derfor være uheldigt, hvis Folkethinget skulde komme til at udtale en saa skarp Dom. Der blev i forrige Samling, hvis Resultater, som anført, omtales paa en dablende Maade i Adressen, i Alt vedtaget 33 Lovforslag, og af disse var der mange, som havde temmelig væsentlig Betydning; det kommer jo ganske vist ikke an paa Lovenes Antal, men flere af dem havde som sagt temmelig væsentlig Betydning. Foruden Finantsloven skal jeg minde om Myntloven, Valgmenighedsloven, Loven om Behandlingen af Forseelser mod Lovslovgivningen, Loven om Børns og unge Menneskers Arbejde i Fabrikker, Loven om Digearbejder paa Lolland og Falster, om Broen over Limfjorden, om Jernbaner paa Lolland og Falster, om Sidebaner til de fynske og jydskke Jernbaner, om Frihed for Bygningsafgift og flere andre. Jeg tror, at man, naar man kan henvise til et saadant Antal Love, ikke kan sige, at Samlingen saa at sige intet Udbytte har bragt, og at den Tid og Møje, der er bleven anvendt her, har været ikke anvendt. Der staar tillige, at det navnlig gælder om den sidste Samling. Det er altsaa ogsaa de foregaaende Samlinger, der, som den ærede Forslagsstiller udtrykte sig, skulde have været ufrugtbare, men jeg vil da minde om, at i de nærmest foregaaende Samlinger vedtoges Konkursloven, Postloven, den islandskke Forfatningslov og flere andre vigtige Love. Jeg tror saaledes ikke, at det forholder sig rigtigt, at der finder en saadan Stillestaaen Sted i Lovgivningsarbejdet, som er bleven antydet, og hertil kommer jo tillige, at man ikke kan bedømme en Samling alene efter det Udbytte, der er kommet frem, men ogsaa derefter, at det her ved første og anden Behandling af forskellige vigtige Lovforslag er blevet gjort lettere senere at faae saadanne vigtige Lovgivningsarbejder tilendebragte. Det er i Dag blevet sagt af den ærede Forslagsstiller, at en Forandring i Ministeriet skulde være nødvendig for at bringe Loven om Forsvarsvæsenet igjennem. Det tror jeg ikke, thi jeg er overbevist om, at, naar Flertallet anser en Lov, som skulde styrke vort Forsvarsvæsen, for nødvendig, vil det vedtage den uden Hensyn til, hvilke Mænd der ere ved Høret, og saaledes alene tage Hensyn til, hvad Fædrelandets Krav fordrer (Modsigelse). Jeg tror ikke, at der vil blive taget noget andet Hensyn. Den ærede Forslagsstiller har ikke kunnet finde nogen Forskiel mellem de to Forslag, men han er i saa Henseende i Uoverensstemmelse med sin Medforslagsstiller, som har fundet, at der er en temmelig væsentlig Forskiel mellem dem. Det ærede Medlem, som har været med til at stille Undringsforslaget (L. Larsen), har nemlig sagt, at han netop har stillet det, fordi han finder, at der er en væsentlig Forskiel mellem det og Hovedforslaget, som er stillet alene af det ærede Medlem for Hifted Amts 4de Valgkreds (Schjønning),